

til, og vi håber, I får glæde af Thulebasens radar. Til gengæld håber vi også, hvis det kostbare eksperiment skulle lykkes, at I så på lang sigt vil dele jeres knowhow med os og gerne med resten af verden, så også vi kan blive beskyttet. For vi ved, at da atombomben først var opfundet, var der ingen vej tilbage. Denne skræmmende destruktive viden kan aldrig gøres utænkt, men tænk dog, om man kunne skabe en ny viden, som forhindrede atommissiler i at blive effektive. Det var da en mission, der ville noget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var jo en tale på et meget højt analytisk niveau, må man sige. Jeg kan godt lide, når man henter sin inspiration til sådanne store sikkerhedspolitiske debatter fra præstegårdens høns med afhuggede hoveder.

Så var det vel i øvrigt en tale, der bar præg af, at Pentagonfolkene derovre forekommer rimelig moderate. Det var det alleryderste højre, der fandt en dansk allieret, det alleryderste, mest ekstreme højre.

Vi skulle så i øvrigt, forstår jeg, være taknemlige over, at vi endelig havde nogen, der ville tage vare på sikkerheden, inklusive grønlanderne – grønlanderne, for hvem det sikre resultat er, at hvis Thule anvendes, bliver de det første bombemål, for ville man sætte det her system ud af kraft i en krisesituation, bombede man selvfølgelig det fremskudte varselssted, der hedder Thule.

Kl. 11.00

Jeg tror da, de vil lytte med meget stor interesse til hr. Jesper Langballes analyser på Grønland og føle en dyb taknemlighed over, at det er dem, der sikres at blive det første bombemål. Det var dog det mest usammenhængende, men jeg tror, at det alleryderste højre i USA formentlig ville blive begejstret over at få tilsendt hr. Jesper Langballes tale.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal ikke gå ind i en diskussion med hr. Langballe om livet på landet, det har hr. Langballe utvivlsomt mere forstand på, end jeg har, men jeg har et par enkelte spørgsmål.

For det første: Den diktatoriske bananoberst, hvor hører han til?

For det andet: Har hr. Langballe hørt om de nye planer for en amerikansk atomstrategi, som

bl.a. er blevet fremlagt af Rumsfeld, og som er blevet diskuteret i Kongressen her for nylig, og hvis hr. Langballe har hørt om den, hvordan ser hr. Langballe så sammenhængen mellem den nye strategi og så lige præcis opbygningen af et missilforsvarssystem?

For det tredje: Bekymrer det overhovedet ikke hr. Langballe, at et amerikansk missilforsvarssystem kan udløse en oprustningsspiral i Indien og Pakistan – det er jo bare noget, man kan spørge dem selv om – i et område af verden, hvor der er brug for at bruge penge til mad og den slags ting i stedet for til atomvåben, og hvor der i øvrigt er stor politisk ustabilitet?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må skuffe de herrers romantiske forestillinger med at sige, at vi ikke har høns i vores præstegård, men jeg går ud fra, at alle kender denne udmærkede fugl og dens adfærd også efter at være blevet aflivet.

Til det der med det ekstreme højre: Når man er fuldstændig argumenteresistent, kan man slå syv kors for sig og sige »det ekstreme højre«, og så er al videre argumentation overflødig.

Jeg husker – nej, jeg husker det ikke, men jeg har lige siddet og genlæst det – en fuldstændig tilsvarende debat for 2 år siden her i salen, hvor hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen og andre forsøgte at overbevise det grønlandske socialdemokratiske medlem Hans-Pavia Rosing om, hvor bekymrede grønlanderne burde være. Men de forstod det mærkeligt nok ikke.

Jeg vil sige med hensyn til, hvor disse bananoberster hører til, at jeg ikke forstår hr. Søren Søndergaards interesse i sådan at få dem placeret overalt på verdenskortet. Jeg har nævnt Nordkorea og Irak. Præsident Bush vidste fra begyndelsen af sin præsidentperiode, at her var der en speciel risiko. Men det er da sikkert rigtigt, at Pakistan og alle mulige slyngelstater vil være risikable i den forbindelse. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor vi skal have pindet alle de enkeltheder ud.

At missilskjoldet skulle fremkalde et våbenkapløb mellem Indien og Pakistan, vil da forudsætte, at missilskjoldet udstrækkes til Indien og Pakistan. At man så skulle forestille sig, at der dér opstod et lokalt våbenkapløb svarende til det, vi kendte under den kolde krig, forekommer mig simpelt hen at være tankespind.